

KERST-KRANT

GELOOFTSGEMEENSCHAP AUGUSTINUS
EINDHOVEN

CORONA EDITIE 83

Jaargang 10, nummer 3

25 december 2021

Hoogfeest van Kerstmis

Iconenatelier Hüsstege AtelierHusstege.nl

**Puer natus est nobis
et Filius datus est
nobis**

**Een kind is ons
geboren, een Zoon is
ons gegeven**

(Openingszin uit het Introïtus van de dagmis van Kerst)

Ontsteken van licht

Vier weken zijn aan deze dag vooraf gegaan, waarin verwachtingen zijn gevoed, hoop is gewekt, het licht groeide, een nieuwe toekomst is geboren, het licht niet meer te doven. Ontsteek een lichtje of een kaars, vreugdelicht, voor dit kind hier geboren licht in de duisternis.

Begroeting

Met open armen ligt Jezus in de voederbak. Iedereen wil hij omarmen. Het is ontroerend om te zien en geeft ons een warm gevoel om ons verbonden te weten: in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest. Amen.

Het licht komt in de wereld

We mogen ons allen welkom weten op deze dag bij het kind Jezus, mens geworden als wij, dat licht brengt van Godswege en vreugde laat groeien in ons hart

Door het duister van de nacht zijn wij bij het licht gekomen, zoekend naar geborgenheid, warmte, vrede, vreugde.

Door de duisternis van deze tijd mogen wij het licht ontdekken. Geen verblindend fel licht, maar een klein zacht lichtpuntje, broos en teer, maar onmiskenbaar.

Naar dit moment, waarop tedere woorden worden gesproken hebben wij uitgezien, en naar de ontmoeting met dit kind in wie wij de liefde van God herkennen.

Het kind in de kribbe heeft iets van God voor ons meegebracht: zachtheid, compassie en vooral liefde.

Een mooi moment van rust en stilte toegewenst.

Eerste Lezing: Jesaja 52,7-10

Jesaja brengt het goede nieuws van God die zijn volk verlost.

Hoe liefelijk op de bergen de voeten van de vreugdebode, die vrede meldt, goed nieuws verkondigt, die heil komt melden, die zegt tot Sion: 'Uw God regeert!' Hoort! Uw torenwachters verheffen hun stem, zij jubelen tegelijk, want zij zien, met eigen ogen de terugkeer van de Heer naar Sion. Barst los in jubel, allen samen, gij puinen van Jeruzalem, want de Heer heeft zijn volk getroost; Hij heeft Jeruzalem verlost. De Heer heeft zijn heilige arm ontbloot voor de ogen van alle volkeren; en alle grenzen der aarde hebben het heil van onze God aanschouwd.

Vraag: Wanneer werd je voor het laatst getroost en welke vreugde op in je hart?

Evangelie: Johannes 1,1-18 of 1-5.9-14

Johannes schrijft niet over de geboorte van Jezus, maar stelt Hem voor in een dichterlijke tekst als het licht van de wereld.

In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alles is door Hem geworden en zonder Hem is niets geworden van wat geworden is. In Hem was leven en dat leven was het licht der mensen. En het licht schijnt in de duisternis maar de duisternis nam het niet aan. (Er trad een mens op, een gezondene van God; zijn naam was Johannes. Deze kwam tot getuigenis, om te getuigen van het Licht, opdat allen door hem tot geloof zouden komen. Niet hij was het Licht maar hij moest getuigen van het Licht.) Het ware Licht dat iedere mens verlicht kwam in de wereld. Hij was in de wereld; de wereld was door Hem geworden en toch erkende de wereld Hem niet. Hij kwam in het zijne, maar de zijnen aanvaardden Hem niet. Aan allen echter die Hem wél aanvaardden, aan hen die in zijn Naam geloven, gaf Hij het vermogen kinderen van God te worden. Zij zijn niet uit bloed noch uit begeerte van het vlees of de wil van een man, maar uit God geboren. Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond. Wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, zulk een heerlijkheid als de Eniggeborene van de Vader ontvangt, vol genade en waarheid. (Wij hebben Johannes' getuigenis over Hem toen hij uitriep: 'Deze was het van wie ik zei: Hij die achter mij komt is vóór mij, want Hij was eerder dan ik.' Van zijn volheid hebben wij allen ontvangen: genade op genade. Werd de Wet door Mozes gegeven, de genade en de waarheid kwamen door Jezus Christus. Niemand heeft ooit God gezien; de Eniggeborene God die in de schoot van de Vader is, Hij heeft Hem doen kennen.)

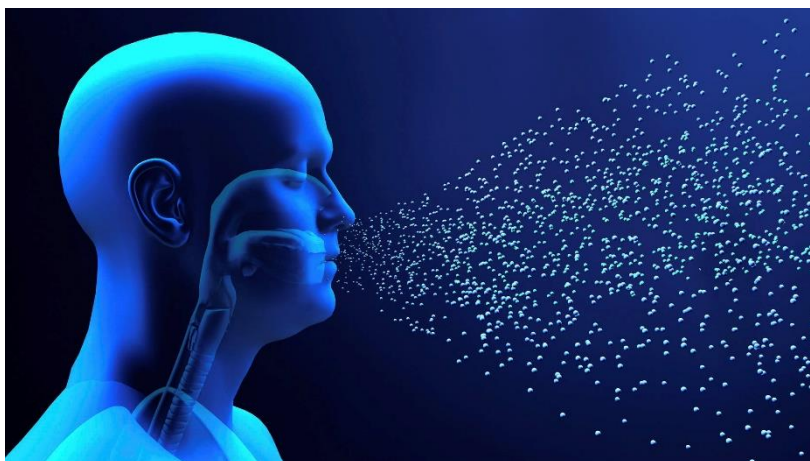
Vraag: Het 'woord' is de manier waarop God bij zijn volk wil zijn. Welke rol spelen woorden van mensen in je leven?

Overweging

Kerstmis is méér dan een geboortefeest, of zo u wilt, de verjaardag van Jezus. Het is namelijk het feest van menswording, mens-zijn. God gaat met ons een innige verbondenheid aan door mens te worden in de persoon van Jezus. In Hem deelt God het leven, ons leven ten volle, met ups en downs. Dat is zoveel meer dan een verjaardagsfeestje. Kerstmis gaat ons aan als mens. Het is om u en mij te doen, ons concrete mens-zijn, dat in Christus voor altijd met God verbonden is. Geen virus of lockdown die daar iets tussen kan krijgen.

Gods plan van menswording is niet bedoeld voor zijn eigen eer en glorie. Als dat zo zou zijn, waarom zouden we dan Goede Vrijdag vieren, de dag waarop we het vreselijke lijden en sterven van Jezus gedenken? Daar is weinig eer en glorie aan te behalen. Nee, God is mens geworden voor ónze eer en glorie. De glorie van God is de levende mens, zei ooit ene kerkvader Ireneüs. En het is bovendien om ons te doen. Het gaat ons aan. Het Kerstgebeuren geeft ons 'mens-zijn' een geheel nieuwe, als het ware een hemelse, dimensie. Het is iets dat zich hier en nu voltrekt, in ieders concrete mensenleven.

Waar ik tot begin vorig jaar nog nooit van had gehoord, zijn aerosolen. Aanvankelijk dacht ik dat het speciale schoenzolen waren, maar het zijn heel kleine, niet met het blote oog waar te nemen, waterdruppels die het virus kunnen verspreiden. En zoals velen niet van het bestaan van aerosolen wisten, zo weten velen

niet van het bestaan van de Heilige Geest. Die Geest verspreidt geen ziekte, maar liefde van God. God is een God in drieën, een drie-ene God, omdat liefde iets in drieën is.

Kerstmis is een feest van liefde. En liefde heeft alles met intimiteit te maken, in de breedste zin van het woord. God, die mens wordt, is God die ons van zeer nabij nadert. In de huidige tijd hebben we de neiging God ver van ons af te houden, als een abstract verschijnsel. En zo wordt Hij uiteindelijk een 'iets' of een 'ergens', maar heel het christelijke geloof getuigt van het tegendeel. Concreter dan in Christus kan Hij niet worden, immers, wat is er concreter dan je eigen mens-zijn? Kerstmis draait daar volledig om. Al bijna twee jaar herinneren we ons als een tijd waarin dit mens-zijn werd beknot. Contact met elkaar moet ook nu weer opnieuw tot een minimum beperkt blijven. We lopen, als het goed is, nog steeds met een boog om elkaar heen, bang om besmet te worden. Elkaar omhelzen of de hand geven zit er helaas niet in. We worden beperkt in onze vrijheid, vooral nu we midden in de vijfde lockdown zitten. Wat blijft er van die intimiteit over?

Het klinkt paradoxaal, maar het Kerstgebeuren wil ons uit de lockdown halen. Dat is niet de lockdown die ons door de overheid is opgelegd, maar dat is onze innerlijke, geestelijke lockdown. Augustinus omschrijft zonde als 'in zichzelf opgesloten zijn'. Precies van die geslotenheid wil God ons bevrijden. En wanneer je het kind in de kribbe ziet, dan zie je een enorme stap die God zet om de kloof te overbruggen tussen Hem en ons. God wordt mens met ons, om ons uit de geslotenheid te bevrijden en te doen delen in zijn goddelijkheid.

Dát is Kerstmis. Met alle beperkingen waarmee we te maken hebben, mogen we weten dat er niets is, geen lockdown of beperking van wie of wat dan ook, die ieder van ons kan scheiden van de liefde van God. We mogen delen in een goddelijke intimiteit, die elke verwachting overtreft. Moge dit geloof kracht geven en de hoop levend houden in deze onzekere tijd. De coronacrisis heeft iets dubbelzinnigs. Overal zien we de slogan 'alleen samen krijgen we de corona onder controle', met grote nadruk op 'samen'. Kerstmis is bij uitstek een feest dat je samen wilt vieren. En dat is nu heel moeilijk. Corona bestrijden we samen, door zoveel mogelijk alleen te zijn. Hoe gek wil je het hebben?

Ondanks alle beperkingen en het niet samen kunnen vieren van Kerstmis in de kerk en thuis met vrienden of familie, wens ik u en uw dierbaren een gezegend Kerstfeest toe met mijn bescheiden overtuiging dat God nooit de regie verliest, hoe erg de crisissituatie dit moment ook is. Hij is en blijft ieders hoop! Kerstmis kan gebeuren op duizenden plaatsen. Ieder dorp, elke plek kan Bethlehem heten en ieder hart kan een kribbe zijn, waarin liefde 'mens' wordt voor mensen van vandaag die verlangen naar de intimiteit van Kerstmis.

Johan Wolbrink

Adventsactie 2021: Emmaus Eindhoven, een bijzondere woon-werkgemeenschap

Tot op heden heeft onze adventscollecte voor de "Emmaus in Eindhoven" een bedrag van € 882 opgeleverd.

Afgelopen zondag konden we vanwege de coronamaatregelen geen viering meer verzorgen waardoor aan de inzameling een abrupt einde kwam. Maar daarom geen nood! Als u nog wilt bijdragen, dit kan tot na de Kerst. Ons bankrekening-nummer is: **NL27 INGB 000 75 26 249** ten name van *Stichting Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven*.

Ad Broeken, penningmeester

Kerstgedachten

Kerstmis. Meteen ruik ik de worstenbroodjes in de oven. Meteen ook moet ik denken aan een langvervlogen Kerst, toen het zowaar gesneeuwd had (dit is niet kitscherig bedoeld) en wij in Oirschot langs de kerststallen gingen. In de grote Sint-Pieter, maar ook in de kapel van de karmelietessen in de Nieuwstraat. Daar stond een klein kerststalletje, intiem, wat primitiever misschien dan in de grote kerk, maar daardoor juist aansprekender. In de Sint-Pieter was er dan wel een knikengeltje dat knikte als je er een muntstuk in deed. Dat was een attractie op zich.

Kerstmis. Ik gruw eigenlijk van de kitsch die zich rond het feest heeft vastgezet. De glittering en de glimmer, de overdaad en het overdreven lief doen. Maar ik houd van het kerstverhaal. Dat raakt me elk jaar opnieuw.

Kerstmis. Er was geen plaats in de herberg. Nu zijn de herbergen dicht. Andermaal geen plaats dus. Ondanks alle maatregelen en banvloeken ga ik met Kerstmis toch naar mijn eveneens alleen wonende vader. Dat mag nog net. Voorlopig.

Wat zal de menselijke kost van deze pandemie uiteindelijk zijn? Alleen zitten, thuis bijna opgesloten, een continue sfeer van spanning, angst en onzekerheid. Mensen buiten die tot maskers vervagen. Vermoeidheid, moedeloosheid, uitzichtloosheid. Er is meer tijdens een epidemie dan de ziekte zelf.

Ik houd van het kerstverhaal. Laat dat duidelijk zijn, want ik zie me verplicht de illusie van het verhaal te verstoren. Niet om het te vernietigen, maar om het beter te begrijpen.

Er zijn twee kerstverhalen in de evangeliën. Mattheus en Lucas. En beide versies zijn niet met elkaar te verzoenen. Mattheus heeft het over de drie wijzen en vertelt over Herodes die in 4 v.Chr. overleed. Lucas spreekt over een landvoogd Quirinius. U zult zich dat zinnetje vast herinneren en misschien hebt u zich ooit afgevraagd wat dat zinnetje daar deed. Het vormt een probleem van jewelste, want Quirinius was landvoogd ruim 10 jaar ná de dood van Herodes. Men heeft in een bepaalde vertaling geprobeerd om dat op te lossen door te lezen: "eer dat Quirinius landvoogd van Syrië was". Maar dat staat niet in de oertekst. Het Grieks leest "epeí", het Latijn "cum" en beide hebben de betekenis "toen". Niets aan te doen. Die 10 jaar verschil blijft staan en zijn voorlopig onoplosbaar.

Keizer Augustus

De volkstelling die Jozef en Maria naar Bethlehem bracht, wordt graag voorgesteld als een daad van arrogante macht van die keizer Augustus in zijn paleis in Rome. Ik ben daar geweest. Bij Augustus thuis. Een paleis? Meer een luxueus woonhuis, een domus, zoals de Romeinse upperclass die bewoonde, maar niet extravagant. Ik wil zeker niet beweren dat Augustus medelijden gehad zou hebben met de burgers in verre provincies zoals Iudaea, maar het verhaal klopt hier niet helemaal.

De volkstelling was een normale ambtelijke procedure, de census, die eigenlijk elke vijf jaar plaatshad en die het midden hield tussen een volkstelling en een vermogensschatting en dus belastingaangifte. Het equivalent van de blauwe

envelop dus. Dat iedereen naar de stad van zijn geboorte moest gaan is historisch niet waar: net als nu gold het principe van domicilie of ingezetenen. Je registreerde je waar je woonde. Dus geen grote volksbeweging, want dat creëerde maar onrust, tumultus, en dat probeerden de Romeinen te vermijden, goede bestuurders als ze waren. Dus Jozef en Maria trokken naar alle waarschijnlijkheid niet naar Bethlehem en Jezus werd geboren in Galilea, in Nazareth.

En toch houd ik van het kerstverhaal. Ondanks dat het historisch niet altijd klopt. Belangrijker dan de vaststelling dat het niet klopt, is de vraag waaróm het niet klopt. De evangeliën zijn geschreven ruim een generatie na Jezus' kruisiging, op een moment dat eigenlijk niemand nog wist hoe het zich echt had afgespeeld. Als biografieën zijn de evangeliën eigenlijk vreemde documenten. In feite zijn ze absoluut ontoereikend. We vernemen niets over Jezus' eerste levensjaren: waar ging hij naar school? Wat was zijn lievelingseten? Hoe zag hij er uit? Geen woord daarover. De evangeliën concentreren zich volledig op Jezus' optreden en lijden/dood/verrijzenis. De rest blijft buiten beeld. Men vermoedt dat er een bundel uitspraken van Jezus onder zijn leerlingen circuleerde die dan de basis voor de evangeliën geworden is. De evangeliën concentreren zich dus op de kern, op wat echt van belang is.

Maar dat liet ruimte voor aanvullingen. Als we de eerste twee hoofdstukken van Lucas goed lezen, dan valt op hoe sterk de auteur benadrukt dat Jezus in alles overeenkomt met wat er bij de Joden op dat moment leefde in de verwachting van de Messias. Daarmee wil Lucas duidelijk maken dat Jezus die Messias wás en daar ging het om op het moment dat dit evangelie geschreven werd. De Messias zou uit het huis van David geboren worden, dus stamde Jezus van David af. Via Jozef, wat meteen botst met de maagdelijke geboorte, maar laat ons de zaken niet nog meer compliceren. De Messias zou in Bethlehem geboren worden, dus werd Jezus in Bethlehem geboren. Het lezerspubliek vroeg ook niet zoals wij wat we historische juistheid noemen. Dat is een modern concept.

Het kerstverhaal heeft dus een bedoeling. Het wil aangeven dat het kind dat toen geboren is, een heel bijzonder kind was. En dat punt kunnen en mogen we rustig vasthouden. Want hoe je het ook wendt of keert, Jezus is ooit ergens geboren. En als wij Kerstmis vieren, is dat om die geboorte te vieren en te hernieuwen. De rest is bijzaak.

Ik houd van het kerstverhaal. In de vorm zoals Lucas het vertelt. Laat ons het dus zo verder vertellen en ons niet blindstaren op de historische details, maar op de betekenis. Ik ben maar een classicus en acht mij niet bevoegd om over die betekenis te spreken. Dat laat ik over aan wie dat wel kan.

Kerstmis. Worstenbroodjes, de kerststal en het kerstverhaal. En de boodschap die daarvan uitgaat. Ik houd van het kerstverhaal.

Zalig Kerstmis! Buon Natale!

Michiel Verweij

Eén zwart schaapje tussen allemaal witte.....

Vriend B., pastoraal actief in meerdere zorgcentra, vroeg mij om instrumentaal mee te werken aan meerdere december-vieringen richting Jezus' geboortefeest. Heel graag! Hij zond vast een liturgie met de liederen-opgave. Die dient vertrouwde teksten en melodieën te bevatten vanwege de doelgroep: bewoners met leeftijds-gerelateerde beperkingen. Zo stond bij de keuze *De herdertjes lagen bij nachte* met daarin deze regel: 'Zij hadden de schaapjes geteld.' Er zou dan meegezongen of -geneuried kunnen worden, ondersteund door de altdwarsfluit.

"Het zou leuk zijn," zo mailde B., "als we ook inderdaad wat *echte* schaapjes hadden om de daad bij het woord te voegen." Maar ja, aparte exemplaren, dat ligt moeilijker. Meestal zijn ze onderdeel van een kerstgroep. Toch ging ik voor deze leuke uitdaging graag op zoek.

Het eerste stuk *kleinvee* kwam uit onze achtertuin. Vervolgens werden meerdere soortgenootjes gevonden in kringloopwinkels. (Een ideale uitvinding voor zulk snuffelwerk!) Het streven was zo'n 10 stuks - of wellicht 12, zoals het aantal apostelen. B. was zeer blij met het gestaag vorderende aantal en ik kwam voor deze *vrolijk/vrome* opdracht in hergebruik-shops.

Vervolgens kwam B.'s bijzondere opmerking dat eigenlijk een zwart schaap gemist werd. Men komt die zelden tegen. Dit kan zelfs worden ervaren als een subtiel verborgen uiting van racisme. "O, geen probleem; ik weet er één vlakbij," was mijn reactie. Ik was "The Black Sheep In The Family." (Barbra Streisand zong hierover in de vorige eeuw.) Gelukkig is dit -voor haar, voor mij en hopelijk meer pechvogels- later fors verbeterd, vooral dankzij *gekozen* dierbaren.

Zo mogelijk nog bescheidener stelde B. voor 1 viervoetertje der fauna-verzameling zwart te verven.. "Want," zo schreef hij, "er zijn vast ook aanwezigen die zo'n positie ervaren hebben." Integer doordacht. Door zekere beperkingen is zo'n knutselkarweitje door hem zelf n.l. niet haalbaar. Wij doken de kelder in. Ja hoor: een klein busje met bodempje van bedoelde tint bleek voldoende. Meteen een foto van het resultaat doorgemailed. "Die moet er ECHT bij! Ik ben diep ontroerd", was snel zijn antwoord. Hopend, wensend, biddend dat iedereen die als zwart schaapje werd/wordt behandeld in ieder geval tijdens de komende samenkomsten bemoediging ontvangt. Mentale littekens verzachten -meestal wederzijds opladend- vormt een prachtig voornemen; vooral einde 's jaars, de zgn. feestmaand.

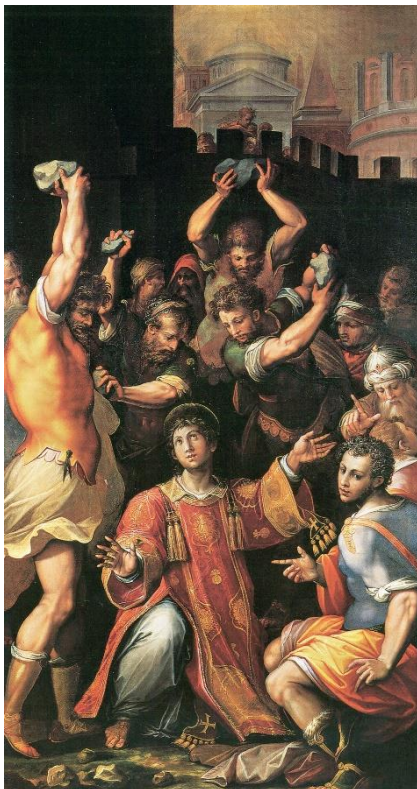
Waarin overigens talloze Non Profit Stichtingen voor minderbedeelden actief zijn, zoals 'Een Sint Voor Ieder Kind' die organisatorisch elk jaar in februari start om veel arme jeugd in december te kunnen verrassen met een geschenkje.

Bovenvermelde toevoeging werd binnen de vertellingen verweven en instemmend ontvangen. Inderdaad bleken meerdere bezoekers zich - gevarieerd qua inhoud- volop te herkennen in zo'n *zwarte/schaap-positie*. De later in aparte hoekjes uitgebreider toevertrouwde confidenties leidden tot diepgaande contacten. Men ervoer het benoemen als een mini *harteherberg* voor -vaak lang verborgen- pijnpunten. Die waren niet eerder tijdens religieuze bijeenkomsten zo benaderd. Evenmin voor alle betrokkenen verbeterd, maar voelden nu wel wat minder geïsoleerd. Erkenning en veilige benoeming gaf een vonkje verLICHTing.

*Als alles duister is: ontsteek dan een lichtend vuur, dat nooit meer dooft.
(Taizé).*

AMBRIELLA

St. Stephanus: verdreven van de liturgische kalender

Volgens de pré-conciliaire liturgische kalender vierde de Kerk voorheen op 26 december het feest van de H. Stephanus. Tegenwoordig wordt op deze dag het feest van de H. Familie gevierd. In het oude kerkmissaal van mijn vader staat achter de naam van Stephanus: *dubbel tweede klas rood*. *Dubbel* wil in dit verband zeggen *feestrang voor hogere feesten*. Het woord *klas* duidde op nog een andere hiërarchie in feesten: hoogtijdagen als Kerstmis en Pasen werden als *eerste klas* aangeduid. *Rood* was de liturgische kleur, gereserveerd voor Pinksteren en voor martelaren.

Wie was Stephanus? De Kerk beschouwt hem als de eerste martelaar. Stephanus was zeer militant. Hoewel hij de wet van Mozes respecteerde verkondigde hij kort na de dood van Jezus luidkeels het visioen van de Zoon Gods zittend aan de rechterhand van de Vader. De joden beschouwden dit als een godslastering en brachten de arme Stephanus door steniging ter dood. Het verhaal over deze eerste martelaar die ongeveer in het jaar 35 ter dood werd gebracht, kunt u lezen in de Handelingen, hoofdstuk 6.

Kerstgroeten en -wensen

In de vorige editie van de Kerkkrant werd gevraagd om een Kerstgroet voor alle lezers.
De mijne is maar heel kort:
Dat het Kerstkind steeds meer in ieder van ons geboren mag worden....
Speciaal in deze dagen wil ik denken aan iedereen die dit jaar een dierbare verloren is.
Dat ze een ster aan het firmament mogen vormen en zo de naasten die hen moeten missen wat licht mogen geven in deze donkere dagen.
Warme groet, Claartje

Vluchtelingen gevangen aan de Poolse grens.
Ze kunnen niet vooruit door de versperring.
Ze kunnen niet terug,
omdat ze onder vuur worden gehouden.

Geen uitweg,
geen uitzicht,
geen toekomst:
een hopeloze situatie.

Een vrouw is zwanger.
Ze is alleen.
Er is weinig aandacht voor haar.
Ze huilt om haar ongeboren kind.

Haar huilen wordt gehoord,
hulp geboden,
verbondenheid groeit,
haar kind wordt geboren.

Zacht wordt gezongen:
vrede op aarde.

René Hornikx

Een scheppend woord is geworden:
adem van God in een kind.
(Jannet Delver)

Erik, Annelies, Rard en Luus
wensen jullie mooie kerstdagen
en een goed nieuw jaar.

Beste mensen,
Om u en om onszelf een hart onder de riem te steken. Wat een bijzonder gedachte, om vast te houden. Mag ik iedereen alvast een goede aanloop naar Kerstmis wensen? Maak er iets moois van! Steek bijvoorbeeld een kaarsje op voor ons allemaal, dat we gezond mogen blijven.
Anita

"Kerst

Kerst heeft twee gezichten:
Dat van de kerstman en
dat van de man van Nazareth in Galilea.
Kerst is genoemd naar de tweede.
De eerste is de man van cadeautjes.
Die laatste is meer de man van een opdracht.
Hij ging voor in altruïsme: geven om een ander,
het opnemen voor haar of hem, waarheid leven.
Waaraan zijn beiden te herkennen?
De eerste heeft een bontmuts,
de tweede een doornenkroon."

(Ingestuurd door Nel Greve-Houben)

Wat een narigheid weer. Maar helaas is
het virus/de virusvariant zeer
hardnekkig.
Het is het verdrietigste voor mensen
die het daadwerkelijk voelen, zowel
mentaal als financieel.
Toch wens ik allen van onze
geloofsgemeenschap een Zalig
kerstfeest en alle goeds voor 2022.
Heel veel dank voor de mooie
kerstwens met het inspirerende boek.
Met vriendelijke groet,
Els Eliens

Heel erg bedankt voor deze
extra editie. Wat een bittere
teleurstelling inderdaad,
maar wat fijn dat jullie dan
toch voor een lichtpuntje
kunnen zorgen.
Heel veel dank,
Helmy

Dank voor alle uitgaven van de
Kerkkrant!
Voor ieder van jullie: Zalig kerstfeest!
Hans Dirksen

Aan de redactie van de Kerk-Krant,
Inderdaad een grote tegenvaller, dat we weer een algehele lockdown ingaan.
Geweldig van de redactie, dat jullie onmiddellijk actie nemen en toch weer zorgen
voor een Kerk-Krant!
Hartelijk dank hiervoor!
Wij vinden het altijd prettig, ondanks het gemis van de vieringen, toch wat van de
Augustijnengemeenschap te horen.
Moge dit voor velen van ons een ondersteuning zijn om in kleine gemeenschap
thuis toch Kerstmis te kunnen vieren!
Wij wensen iedereen Fijne Kerstdagen en een Gelukkig en Gezond 2022
Marie-José en Jos Ronnen

In mijn gedachten aan kerstmis wil ik refereren aan mijn
gedicht op de kerstkaart van onze geloofsgemeenschap.
Door het breken van het kerstlicht explodeert het wit in alle
kleuren van de regenboog.
Veel kleuren van de regenboog horen bij kerstmis. En
zeker de kleuren rood, geel en blauw (de zogenaamde
primaire kleuren). Het symbool van rood is liefde, van geel
licht, warmte, lente.
Van blauw is dat goddelijkheid en de hemel.
Door rood, geel en blauw samen te projecteren krijg je wit.
En het symbool van wit is licht en vreugde.
Door blauw en geel te mengen krijg je groen, symbool van
de hoop. Het is duidelijk wat voor mij kleurrijke mensen zijn.
Pieter Briels

Dag lieve mensen van de
kerkkrantredactie,
Wat geweldig dat jullie
vanochtend al weer een
corona-kerkkrant gereed
hadden met de lezingen,
overweging en mooie teksten
bij deze vierde adventszondag.
Veel dank daarvoor.
Hartelijk groeten,
Marjan

Steek een kaars aan in het duister
laat het licht toe in je hart
maak je handen niet tot vuisten
streel maar zacht wat is verhard.

Steek een kaars aan in het duister
en zaai vrede waar je gaat
strek je armen uit en luister
naar de mens die naast je staat.

Steek een kaars aan in het duister
eer wat kwetsbaar is en klein
ga geduldig tot het uiterst
laat waar jij bent vrede zijn.

Hein Stufkens

**Wij wensen u een vredig kerstfeest en
een gezegend nieuw jaar.**

Namens alle zusters van Barmhartigheid
van het Glorieuxpark,

Zuster Wilfrida Voets
Provinciale overste

Marleen Kremers en Anita Petit
Pastoraal werker Huisoverste

Misschien dat jullie deze
bijdrage kunnen gebruiken
met een uitspraak van
Franciscus van Assisi.erbij..
Verder wens ik jullie mooie
kerstdagen toe en een
gezond en gelukkig 2022.
Rita van den Muyzenberg.

DOE
ALS GOD
WORD
MENS

Hierbij het beloofde
tegeltje!

O Koning van de volkeren,
zo lang verwacht, Gij zijt de
hoeksteen
waarop alles rust; kom nu,
red de mens die Gij uit
aarde hebt gevormd.

Succes met het maken van
de Kerstkrant.
Veel groetjes,
Ineke Groenen-de Greef

Gebed voor de zondag

God van licht en vrede,
als een licht zijt gij gekomen
dat onze duisternis doorbreekt
en ruimte schept voor iedereen.
Als een woord ons gegeven
dat onze doofheid doorbreekt
en vreugde brengt bij iedereen.
Een kind is geboren,
doorbreekt met zachte krachten
onze harde wereld
en heeft ons lief.
Mogen wij liefhebben
allen, die we ontmoeten.
Amen.

Het land van de grote woordfabriek

Er is een land waar de mensen bijna niet spreken. Het is het land van de grote woordfabriek. In dat vreemde land moet je de woorden kopen en heel voorzichtig inslikken om ze dan te kunnen uitspreken. De grote woordfabriek werkt dag en nacht. Uit de machines stromen duizenden en duizenden woorden van één enkele machtige taal. Sommige woorden zijn onbetaalbaar. Die dure woorden worden maar zelden gesproken, en alleen door schatrijke mensen. In het land van de grote woordfabriek kost spreken handenvol geld. Mensen zonder centen zoeken soms in vuilnisbakken naar weggegooiden woorden. Maar tussen al die wegwerpletters zit vooral veel rommel: roddel en kletsboek en oudewijvenpraatjes. In de lente zijn er wel eens woordkoopjes. Dan liggen hopen letters en woorden in graai- en grabbelbakken voor een prik te koop. Helaas zijn die goedkope woordjes vaak ook dwaas. Wat moet je beginnen met buikspreekerspop, dromedariszadel of appelsapmakerij. Op sommige dagen dwarrelen er zomaar woorden door de lucht. Dan pakken alle kinderen vliegensvlug hun vlindernet om de loswaaiende woorden te vangen en te proeven. Als de avond valt en ze aan tafel gaan, spreken ze plots en tot verwondering van hun ouders, de lekkere woorden langzaam weer uit. (A. De Lestrade)

Vraag: Welke woorden doen vreugde opwellen in je hart?

Kerstherinnering

Zoals in de meeste katholieke gezinnen, werd ook bij ons met Kerstmis een kerstgroep uitgestald. De beeldjes, gemiddeld circa twintig centimeter hoog, waren van gips en geelwit van kleur. De beeldengroep, afkomstig uit het ouderlijk huis van mijn moeder, had al heel wat dienstjaren achter de rug en dat had zijn sporen nagelaten. Het gezelschap vertoonde de uiterlijke kenmerken van de frontsoldaten die aan het einde van de Eerste Wereldoorlog huiswaarts keerden: er ontbrak van alles aan, in het bijzonder armen en benen. Bij de minder onfortuinlijken ontbraken slechts handen en voeten. Ook de dieren waren slechts bij uitzondering compleet. Naast relatief lichtgewonden waren er ook de ernstige gevallen: koningen en herders die in de loop der jaren hun hoofd hadden verloren. Dankzij een primitieve maar toch effectieve manier van gezondheidszorg waren mijn ouders erin geslaagd om levensverlengende maatregelen te treffen. De hoofden waren eenvoudigweg weer aan de lichamen vast gelijmd. Bij de uitvoering van deze operaties was gebruik gemaakt van het enige hechtmiddel waarover we toen beschikten: een tubetje lijm. Dat je er met Velpon geen barst meer van zag, zoals de reclame ons moest doen geloven, werd door de feiten gelogenstraft. Maar ondanks al hun fysieke gebreken waren wij als gezin erg aan het gezelschap gehecht.

Op 24 december, geen dag eerder, werden de Heilige Familie, de drie koningen, een aantal herders, wat engelen en een complete veestapel uit hun langdurige sluimer gewekt en kwamen zij in functie. Zij bevolkten een kerststal die met behulp van grotpapier was vormgegeven. In deze kunstmatige behuizing was door mijn vader met grote inspanning een lampje gemonteerd. Dit peertje van ongeveer vijftien Watt, moest zodanig worden bevestigd dat enerzijds werd voorkomen dat het grotpapier door te hoge temperatuur tot zelfontbranding zou overgaan en anderzijds moest vermeden worden dat de Heilige Familie na een brandtijd van een half uur voor de rest van hun aardse bestaan het licht in de ogen zou moeten missen. Ondanks gebrekkige hulpmiddelen slaagde mijn vader daar wonderwel in. Tussen de gipsen figuurtjes werden rode glazen kandelaaertjes geplaatst met witte kaarsjes erin. Gedurende de Kersttijd werden deze kaarsjes maar een enkele maal kort ontstoken. Alleen in het bijzijn van mijn vader en van een emmer water. Het gehele tafereel straalde een bijzonder gevoel van warmte en geborgenheid uit. De hoofdpersoon, het Kindje Jezus, werd pas in de kribbe gelegd nadat wij uit de nachtmis waren teruggekeerd. Mijn ouders waren daar principieel in. Tegenwoordig wordt door de commercie de kerstsfeer al in september opgeroepen, maar in de jaren vijftig begon de Kersttijd pas na de vierde zondag van de Advent. Ook met het einde van deze periode werd niet gesjoemeld. Zo gauw de drie koningen hun beleefdheidsbezoek op 6 januari hadden afgelegd, verdween het complete gezelschap weer in oude kranten en houtwol voor een lange slaap om pas 50 weken later weer gewekt te worden.

Met een verhuizing verdwenen de haveloze beeldjes geruisloos uit ons bestaan. Met hen verdween ook het intense kerstgevoel dat je alleen als kind kunt ervaren: bijna mystiek, met een geloof zonder de geringste twijfel. Gebleven zijn de dierbare herinneringen. En de rode kandelaartjes. Ik heb er nog drie.

Frans Savelkouls

Augustinus spreekt over Kerst

We vieren de geboorte van onze Heer en Heiland. De Waarheid is opgebloeid uit de aarde en hij die de Dag is, is geboren op een van onze dagen. Een dag om ons te verheugen en blij te zijn. Wat de weldaad is van de nederigheid van een zo grote en verheven God, dat wordt goed verstaan door de mensen die in Christus geloven. Maar een hart dat van God niet weet, begrijpt het niet. God heeft het verborgen voor wie denken wijs en verstandig te zijn, om het bekend te maken aan de kleinen. Laat wie nederig zijn zich vasthouden aan de nederigheid van God. Want met die sterke hulp kunnen zij de hoogte van God bereiken. Niet op eigen kracht, maar ze laten zich helpen. Wie denken wijs te zijn, zoeken bij God naar opvallende dingen, maar ze hebben geen oog voor de nederige dingen die God doet. Als zij de ware wijsheid bezaten, zouden ze begrijpen dat God een lichaam kon aannemen en mens kon worden. Dat hij aannam wat hij niet was, zonder te verliezen wat hij was. Dat hij naar ons toe kwam als mens, zonder bij de Vader weg te gaan.

Daarom, wees blij, rechtvaardigen.
 Vandaag wordt geboren die u rechtvaardig maakt.
 Verheug u, zwakken en zieken.
 Vandaag wordt u de redder geboren.
 Verheug u die gevangen zit.
 Vandaag wordt u de Verlosser geboren.
 Schep moed wie onder het slavenjuk leven.
 Vandaag wordt de Meester geboren die u zal leiden.
 Verheug u vrije mensen.
 Vandaag wordt geboren degene die de kinderen van God naar de vrijheid leidt.

(Preek 189,4; Vertaling Wim Sleddens z.g.)

Van het bestuur

Het is heel jammer dat de kerstvieringen dit jaar weer niet door kunnen gaan. Er was veel energie besteed aan de organisatie en inhoud en dan is het dubbel vervelend.

Het is wel heel plezierig dat de redactie van de *Kerk-Krant* meteen in het eerste weekend de draad van de 'extra corona-edities' weer heeft opgepakt. Er is inmiddels afgesproken dat de komende weken ook weer te doen.

We vragen u de redactie te steunen door kopij in te sturen!

We hebben als bestuur deze week weer digitaal vergaderd en een aantal actuele zaken afgewerkt. We hopen dat deze lock-down niet al te lang gaat duren en we in het nieuwe jaar weer gauw de normale gang van zaken kunnen oppakken.

Intussen gaan een aantal werkzaamheden gewoon door en wordt u op de hoogte gehouden omtrent de stand van zaken.

We wensen u ondanks de beperkingen fijne feestdagen in een goede gezondheid.

Bestuur Geloofsgemeenschap Augustinus

Zending

Dankbaar mogen we nu onze weg verder gaan in het leven op weg naar een nieuwe wereld. Het kan. Ogen heb je om het verlangen naar vrede te zien. Oren heb je om de wensen te horen van hen die zoeken. Handen heb je om te delen met die weinig hebben. Voeten om de weg te gaan naar mensen die jou nodig hebben.

Ga met een open hart, breng liefde en schenk vrede. Daartoe zegen ons die God en Goed is: in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest. Amen.

